

Cele:

- kształtowanie postawy dojrzałej wiary przeżywanej jako przyjaźni z Jezusem
- uświadomienie uczniom, że wiara stanowi fundamentalny wymiar życia
- ukazanie wiary jako daru przyjmowanego w wolności
- poznanie zasad życia zakonu klauzurowego
- poznanie osoby sługi Bożego Carla Acutisa
- poznanie posynodalnej adhortacji apostolskiej *Christus vivit* papieża Franciszka

Metody: pogadanka, praca z tekstem, ćwiczenia aktywizujące

Formy pracy: zajęcia zbiorowe, indywidualne i praca w grupach

Środki dydaktyczne: Pismo św.; posynodalna adhortacja apostolska *Christus vivit* papieża Franciszka, tekst wywiadu z siostrą zakonu klauzurowego, artykuł J. Jałowiczora, *Komputerowy potwór w drodze na ołtarze*, „Gość Niedzielnny” 49/2016, s. 24-26.

1. Wprowadzenie

- Katecheta może rozpocząć od opowiedzenia historii, która wydarzyła się w jednej z parafii. Ksiądz wikariusz w środę popielcową spotyka grupę uczniów wychodzących z kościoła zaraz po rozpoczęciu się Mszy św. Zadaje pytanie, dlaczego opuszczają kościół, skoro to dopiero początek Eucharystii. – Proszę księdza, ale my jesteśmy już po bierzmowaniu – odpowiada z nieudawanym zdziwieniem w głosie jeden z uczniów.
- Prowadzący prosi, by uczniowie zastanowili się, dlaczego tak wielu młodych mobilizuje się przed przyjęciem sakramentu bierzmowania - znajdują czas na modlitwę, Eucharystię, a nawet na uczestnictwo w różnych nabożeństwach, a po przyjęciu tego sakramentu gdzieś „znikają” i nie można ich spotkać w kościele. Rozpoczyna się pogadanka na ten temat.

2. Rozwinięcie

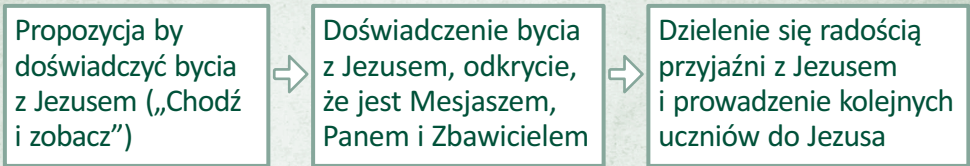
Katecheta prosi uczniów, by przeczytali w ciszy perykopę ewangeliczną: J 1, 35-46:

„Nazajutrz Jan znowu stał w tym miejscu wraz z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: «Oto Baranek Boży». Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem. Jezus zaś odwróciwszy się i ujrawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: «Czego szukacie?» Oni powiedzieli do Niego: «Rabbi! - to znaczy: Nauczycielu - gdzie mieszkasz?» Odpowiedział im: «Chodźcie, a zobaczycie». Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. Było to około godziny dziesiątej. Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra. Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł do niego: «Znaleźliśmy Mesjasza» - to znaczy: Chrystusa. I przyprowadził go do Jezusa. A Jezus wejrawszy na niego rzekł: «Ty jesteś Szymon, syn Jana, ty będziesz nazywał się Kefas» - to znaczy: Piotr.

Nazajutrz [Jezus] postanowił udać się do Galilei. I spotkał Filipa. Jezus powiedział do niego: «Pójdź za Mną!». Filip zaś pochodził z Betsaidy, z miasta Andrzeja i Piotra. Filip spotkał Natanaela i powiedział do niego: «Znaleźliśmy Tego, o którym pisał Mojżesz w Prawie i Prorocy - Jezusa, syna Józefa z Nazaretu». Rzekł do niego Natanael: «Czyż może być co dobrego z Nazaretu?» Odpowiedział mu Filip: «Chodź i zobacz!»

- Fragment Ewangelii zostaje odczytany głośno.
- Prowadzący analizuje wraz z młodzieżą tekst Ewangelii. Zwraca uwagę, że Jezus nie udziela odpowiedzi na pytanie: „Nauczycielu – gdzie mieszkasz?”, ale proponuje: „Chodźcie, a zobaczycie”. Uczniowie zatrzymują się u Jezusa, a doświadczenie bycia z Jezusem sprawia, że prowadzą do Niego innych. Podobny schemat ma miejsce w przypadku spotkania Jezusa z Filipem. Filip dzieli się z Natanaelem wiadomością o odnalezieniu Mesjasza i proponuje mu: „Chodź i zobacz”.

- Na tablicy można zamieścić schemat:

- Prowadzący zwraca uwagę, że Jan Chrzciciel był dla swych uczniów wielkim autorytetem, musiał być też silną osobowością. Ewangelista św. Mateusz pisze o nim: „Sam zaś Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a jego pokarmem była szarańcza i miód leśny. Wówczas ciągnęły do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nad Jordanem” (Mt 3, 4-5). Jak bardzo musiał Jezus zaimponować uczniom Jana Chrzciciela - Janowi i Andrzejowi, skoro postanowili przejść od Jana i zostać Jego uczniami.
- Uczący proponuje teraz młodzieży refleksję dotyczącą przyjaźni z Jezusem w sytuacji współczesnego człowieka. W tym celu organizuje pracę, w oparciu o metodę „koła ekspertów”. Dzieli klasę na pięcioosobowe grupy. Każdy z uczniów w poszczególnych grupach otrzymuje swój numer (od 1 do 5) i zapamiętuje go. Uczący przydziela uczniom teksty i pytania, na które należy odpowiedzieć:

Uczniowie z numerem 1 w każdej z grup:

Tekst: Wywiad z redemptorystką, siostrą Ewą Klaczak (**Załącznik 1**)

Pytania:

- Jakie przeżycia towarzyszyły siostrze Ewie w czasie poszukiwania życiowej drogi?
- Jakie pragnienia i pytania kryły się w sercu Siostry przed wstąpieniem do zakonu?
- W jaki sposób Siostra żyjąc w klauzurze chce służyć innym ludziom?

Uczniowie z numerem 2 w każdej z grup:

Wywiad z redemptorystką, siostrą Ewą Klaczak (**Załącznik 1**)

- Na czym polega „mieszkanie z Jezusem” w zakonnej klauzurze?

- Jak siostra Ewa przeżywa swoje życie w zakonie klauzurowym?
- W jaki sposób, według Siostry, dzisiejszy młody człowiek może „mieszkać z Jezusem”?

Uczniowie z numerem 3 w każdej z grup:

Jakub Jałowiczor, *Komputerowy potwór w drodze na ołtarze*, „Gość Niedzielny” 49/2016, s. 24-26 (**Załącznik 2**)

- Opisz krótko drogę życia Carla Acutisa.
- Jakie były zainteresowania i pasje Carla?

Uczniowie z numerem 4 w każdej z grup:

Jakub Jałowiczor, *Komputerowy potwór w drodze na ołtarze*, „Gość Niedzielny” 49/2016, s. 24-26 (Załącznik 2)

- W jaki sposób Carlo Acutis „mieszkał z Jezusem” - żył wiarą?
- Jak życie Carla oddziaływało na innych ludzi?

Uczniowie z numerem 5 w każdej z grup:

Papież Franciszek, Posynodalna adhortacja apostolska *Christus vivit* (fragment) (**Załącznik 3**)

- Na czym, według papieża Franciszka, polega prawdziwa przyjaźń?
 - Czym charakteryzuje się, według Ojca Świętego, przyjaźń z Jezusem?
 - Jaką rolę w przyjaźni z Jezusem spełnia modlitwa?
- Katecheta informuje uczniów, że siostry klauzurowe z Zakonu Najświętszego Odkupiciela (redemptorystki) obiecały modlitwę w intencji wszystkich, którzy uczestniczyć będą w tej katechezie.
 - Prowadzący wyjaśnia genezę adhortacji apostolskiej *Christus vivit* papieża Franciszka, będącej owocem XV Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów „Młodzi, wiara i rozeznawanie powołania” obradującego w październiku 2018 r. w Watykanie.
 - Uczący radzi uczniom, by czytając teksty zakreślali kolorowym flamastrem fragmenty stanowiące odpowiedź na pytania.

- Po zakończeniu tego etapu pracy uczniowie spotykają się w pięciu grupach ekspertów. Pierwszą z nich tworzą uczniowie z numerem 1, drugą – uczniowie z numerem 2, itd. Uczniowie, którzy pracowali nad tymi samymi zagadnieniami mają trzy zadania: **1.** przedstawić w grupach swoje odpowiedzi; **2.** uzupełnić je w oparciu o wypowiedzi innych; **3.** zastanowić się razem jak w interesujący sposób przedstawić reszcie klasy wyniki swej pracy.

- Następuje trzeci etap pracy. Uczniowie wracają do poprzednich grup i tam każdy przedstawia odpowiedzi na pytania, nad którymi pracował.

Prowadzący prosi kolejnych pięciu uczniów, by przedstawili jeszcze raz, tym razem już na forum klasy, wyniki wspólnej pracy, w postaci odpowiedzi na postawione pytania.

3. Podsumowanie – nasza odpowiedź

- Katecheta wraz z uczniami stara się odnaleźć w życiu s. Ewy i Carla Acutisa cechy przyjaźni z Jezusem wymienione przez papieża Franciszka. Wyniki wspólnej pracy można przedstawić w postaci poniższej tabelki. Trzecia rubryka na razie pozostaje niewypełniona. Refleksję nad własnym życiem młodzież podejmie w domu.

Cechy przyjaźni według papieża Franciszka	Życie s. Ewy	Życie Carla Acutisa	Moje życie

- Katecheta powraca do problemu z początku lekcji. Dojrzała wiara, wyrażająca się w trwałych postawach życiowych jest możliwa po przejściu etapów przedstawionych w schemacie na tablicy. Wolna decyzja, by skorzystać z zaproszenia Jezusa umożliwia doświadczenie przyjaźni z Jezusem. Konsekwencją jest promieniowanie wiarą na innych.
- Prowadzący prosi uczniów, aby korzystając z wypełnionej tabeli odnieśli poszczególne cechy przyjaźni - wymienione przez papieża Franciszka - do swojego życia.

